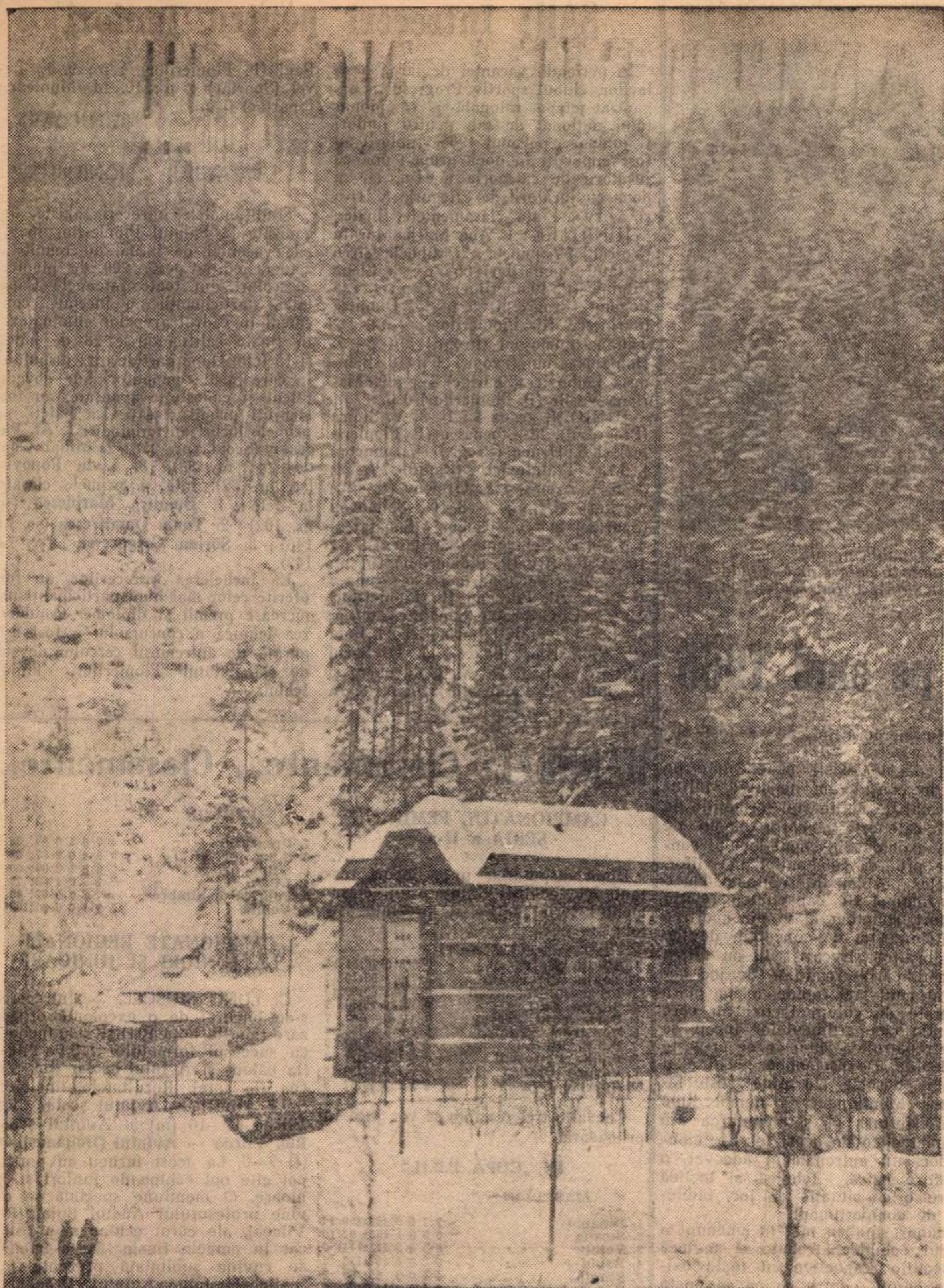

Timișul de jos...
Un loc pe lîngă care nu treci indiferent în goana trenului sau a mașinii. Iar ca drumeț, nu se poate să nu te oprești pentru a admira minunata panoramă ce se desfășoară în fața ochilor.

În aceste zile de iarnă, sub albul zăpezii, totul apare și mai încîntător, ca un decor de basm.
Cînd vreți să-l vedeți aievea ?...

Foto : A. Neagu

Lovitura de PEDEAPSĂ

Ședință de... plan

— *Tovarăși !...*

Stimați cititori, în acest moment a început ședința de bilanț a asociației sportive Grivița Roșie. Așa cum ați observat, vorbitorul (în virtutea obișnuinței, desigur) s-a oprit după cuvîntul *„tovarăși"*, pentru ca în sală să se facă liniște. Nu era cazul. Asistența înmărmurise de mult !...

Lipsea cel care trebuia să prezinte darea de seamă : *președintele asociației sportive.* Lipseau cei care ar fi trebuit să facă darea de seamă : *membrii consiliului.* Lipseau cei convocați să asculte darea de seamă : *170 de motivați și nemotivați din cei peste 240 de invitați.* Lipseau... Ba nu ! Nu mai avea cine să lipsească. Să trecem, cu voia dumneavoastră, la cei prezenți.

Erau prezenți cei care de obicei sînt prezenți. Adică, un grup de optimiști, care încă mai cred că la o ședință lărgită a consiliului asociației toți cei convocați trebuie să vină. Era să-i uit pe elevii școlii profesionale a uzinei. Da, erau și ei în sală, aduși în ultimul moment, direct din dormitoarele calde ale internatului. Vorba unuia din rîndul doi : *„Să participe, tovarășe, la viața asociației, că sînt tineri !"* Degeaba. Adunarea nu întrunea majoritatea ! Spre surprinderea generală însă, s-a trecut la primul punct al ordinei de zi : *„Darea de seamă privind activitatea desfășurată de consiliul asociației sportive Grivița Roșie pe anul 1965"*.

La sfîrșitul expunerii, cum era și de așteptat, aplauze puternice... Face secretarul asociației sportive Grivița Roșie niște dări de seamă de-ți merg la inimă ! Cred că dacă le-ar lucra în colectiv, n-ar ieși așa ! Părerea mea... Ar ieși poate ceva mai analitice, mai la subiect, dar nu așa... frumoase! Păi, numai pentru introducerea „aia", modificată, adaptată și transformată în fiecare an — face să vii ! Ca să nu mai vorbesc de capitolul „cotizații", care *mereu e nou, mereu în actualitate, mereu neîncasat, dar mereu în atenția consiliului !...*

A urmat după aceea, *aprobarea calendarului sportiv și aprobarea bugetului pe anul acesta.* Totul s-a făcut în liniște, în armonie, fără multe... discuții. Nu ca în alte asociații sportive unde se înscrie la cuvînt cine vrea și cine nu vrea ! O singură dată mi se pare (exact, spre sfîrșitul ședinței) s-a produs o mică neînțelegere. Se cooptau noi membri în birourile secțiilor pe ramură de sport. Printre cei propuși se aflau mai mulți tovarăși. S-a cerut cîte o scurtă caracterizare. La întrebarea „Cine-l cunoaște pe Vasile... ?", Ionescu dintr-a șasea, care ațipise, se trezește brusc și reia din vole : *„Vasile Lupu, a fost domn al Țării Moldovei. El a pus să se construiască biserca Trei Ierarhi din Iași, care și astăzi ne uimește prin frumusețea și bogăția podoabelor"...* Noroc că a spus-o încet și a fost întrerupt imediat.

Lăsînd la o parte tonul de glumă (am exagerat, recunosc, multe — „rubrica" a cerut-o) ședința lărgită a consiliului asociației sportive Grivița Roșie a fost făcută... ca să fie făcută. *Era în plan și s-a făcut de... plan !* Fără președinte, fără ca membrii consiliului să fi văzut în prealabil darea de seamă, fără cei 170 de delegați absenți.

Desigur, *Ion Gheorghe* — secretarul acestei mari asociații sportive bucureștene care se mîndrește cu rugbiștii lui *Viorel Moraru* și cu atîți alți sportivi fruntași — cum spuneam, secretarul își are partea lui de vină. Lucrurile însă au ajuns aici *din cauza dezinteresului pe care, de la un timp încoace, îl manifestă consiliul asociației.* Un ajutor și control mai eficient din partea clubului Rapid ar fi fost foarte binevenit. Intenții în această privință au existat și există. Bunăoară, clubul din Giulești a intenționat — avînd în vedere tradiția în sport și mărimea acestei asociații — ca recenta analiză să fie una dintre cele mai bune din Capitală. Și ar fi fost, dacă în locul secretarului cu probleme tehnice, clubul ar fi trimis „organizatoricul". Adică, pe omul care prima oară întreba de președinte și cerea convocatorul, nu graficele izometrice și parametrice !...

VASILE TOFAN

Comisie de turism fruntașă

Comisia de turism a asociației sportive Libertatea din Sibiu se numără printre comisiile fruntașe ale orașului. In anul care a trecut a organizat 22 de excursii, la care au participat peste 1100 de amatori ai drumeției. Cu acest prilej au fost vizitate Poiana Neamțului, Valea Lotrioarei, Cheile Turzii, Sinaia, Mamaia, precum și alte localități de interes turistic.

Pentru activitatea fructuoasă pe care a avut-o în anul trecut comisia de turism a asociației sportive Libertatea a primit o cupă din partea comisiei de turism-alpinism a C.S.M. Sibiu.

GH. TOPÎRCEANU
coresp.

CARE SÎNT OBIECTIVELE ÎNOTĂTORILOR FRUNTAȘI ÎN 1966 ?

LA STEAUA — PERSPECTIVE INTERESANTE ÎN GRUPA PERFORMERILOR

● A. Șoptereanu vizează un loc în finala (200 m bras) „europenelor"
● Vl. Moraru este capabil de 2:18,0 la 200 m fluture dar...

Ce va aduce anul '66 natației românești? Calendarul internațional ne arată că înotătorii noștri fruntași vor lua parte, în sezonul ce urmează, la o serie de concursuri de anvergură europeană, la cîteva întîlniri bilaterale cu sportivii din **Bulgaria, Franța** și **R.S.F.S.R.** și, finalmente, la campionatele europene de la **Utrecht.** Iată, deci, mai multe posibilități de a confirma saltul valoric realizat de cei mai buni înotători români în 1965 și de a ne apropia — cît mai mult posibil — de elita europeană.

Speranțele numeroșilor iubitori ai acestei atît de importante discipline sportive, ale celor care de abia așteaptă să sărbătorească pe primul român campion sau recordman al continentului (de ce nu ne-am gîndi și la un asemenea titlu?), depind însă în cea mai mare măsură de pasiunea, de totala dăruire a înotătorilor noștri fruntași. Aceștia, alături de antrenorii lor, pot pregăti încă de pe acum — în sezonul zecilor de mii de kilograme (ridicate în sala de forță), sau a miilor de „lungimi" (parcurse în bazin) —, performanțele de valoare din lunile de vară.

Ancheta ziarului nostru vizează, așadar, principalele obiective ale secțiilor de performanță pentru anul 1966 și modul în care sportivii și antrenorii lor, au pornit la realizarea lor. Iată-ne, deci, la piscina acoperită de la Floreasca, fieful înotătorilor bucureșteni în timpul sezonului alb.

Primul popas — la grupa performerilor de la **Steaua,** întărită în mod serios în acest an cu multiplii campioni și recordmani ai țării **Vladimir Moraru** și **Angel Șoptereanu,** și antrenorul lor, prof. **Gh. Dimeca.** In ziua respectivă n-am putut însă urmări — de pe marginea bazinului — „cronometrele" speranțelor clubului Steaua pentru că înotătorii militari aveau prevăzut în programul de pregătire (de două ori pe săptămînă, de altfel), lucru pe uscat: crosuri timp de jumătate de oră, haltere, precum și exerciții speciale pentru dezvoltarea mobilității și forței trenului inferior. Iată, astfel, pusă în aplicare cea mai mare parte din învățămintele schimbului de experiență pe care tehnicienii noștri l-au avut în vara anului trecut cu antrenorii americani care ne-au vizitat țara. In același timp, numărul antrenamentelor săptămînale ale elevilor prof. Gh. Dimeca a ajuns la 12. Obiectivul principal urmărit de acesta în perioada actuală este dezvoltarea cu precădere a forței și mobilității elevilor săi, calități care, în ultimă instanță, determină o frecvență regulată a mișcărilor în regim de viteză.

Trecînd la date mai concrete l-am rugat pe antrenorul Dimeca să ne împărtășească planurile sale pentru actualul sezon. **„Pînă la întrecerea republicană de sală și întîlnirea cu înotătorii din R.S.F.S.R., care vor avea loc la sfîrșitul lunii martie** — ne-a declarat prof. **Dimeca, „performerii" (pentru că asupra lor îmi îndrept principala atenție) vor mai participa la cîteva concursuri interne. Pentru acest prim vîrf de formă sportivă, Șoptereanu, care vizează un loc în finală la „europene" va fi capabil de 2:34,0—2:35,0 pe 200 m bras. Pentru M. Potoceanu, care prezintă încă unele deficiențe (tehnică, rezistență a organismului la efort sporit) sper timpuri în jurul lui 1:04,0 la 100 m și 2:23,0 la 200 m spate. Cu Vl. Moraru este o problemă specială. El are perioade cînd muncește foarte bine și altele cînd este superficial, cînd nu vrea să înțeleagă că numai un regim intens de muncă continuă, precum și o viață sportivă ireproșabilă îl pot duce la marile performanțe. In plus, nici pînă acum nu ne-am hotărît ce să alegem: craulul sau fluturele. In orice caz, cred că pregătirea specială pentru al doilea procedeu nu-i poate stînjeni antrenamentul său de fondist, căruia îi acordăm o importanță egală. Dacă va persevera, sper ca cifrele planificate pentru perioada respectivă (1:03,0—100 m fluture, 2:18,0—200 m fluture și 4:30,0—400 m liber) să devină o realitate. Cît privește pe G. Săruleanu și A. Soos, voi încerca să-i duc, în lunile viitoare, spre timpuri sub 1:14,0 (primul la 100 m bras) și 2:40,0 (al doilea la 200 m bras).**"

Un alt antrenor al clubului militar, **Leo Ungur,** și-a păstrat în grupa de performanță doar patru elemente, toți specialiști ai procedeului craul : soția sa **Ingrid,** fratele ei (14 ani) **Petre Teodorescu** (un element extrem de dotat pentru toate procedeele), **Cornel Georgescu** (în care vede și calități de spatist) și **Gerhard Götter.**

„Ingrid — ne declara antrenorul L. Ungur, **speră în rezultate în jurul lui 1:03,0, iar C. Georgescu trebuie să coboare sub 57,0. Pentru Götter întrevăd deocamdată rezultate de 2:07,0 la 200 m și 4:35,0 la 400 m".**

După cum se poate vedea, obiectivele „performerilor" de la Steaua — fără ca să anunțe timpuri senzaționale — sînt destul de interesante. Așteptăm însă confirmarea — și de ce nu, chiar îmbunătățirea lor ! — și în fișele de concurs... **(a. v.).**

Prof. Gh. Dimeca și cele două mari speranțe ale sale : Vl. Moraru și A. Șoptereanu
Foto : A. Neagu